

Arrest

nr. 306 158 van 6 mei 2024
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 20 september 2023 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker werd op 30 april 2015 subsidiaire bescherming toegekend. Op 23 januari 2020 werd verzoeker gemachtigd tot onbeperkt verblijf. Op 22 december 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om het subsidiaire beschermingsstatuut van verzoeker in te trekken. Het beroep tegen deze beslissing werd verworpen bij arrest met nummer 290 301 van 15 juni 2023.

Ten aanzien van verzoeker werd op 20 september 2023 een beslissing genomen tot beëindiging van het verblijf. Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“[...]

Krachtens artikel 21 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf om de volgende redenen:

Op 18.08.2014 diende u een asielaanvraag in. U verklaarde hierbij uit Somalië te zijn vertrokken begin juli 2014 en in België aangekomen te zijn op 17.08.2014. U werd ingeschreven in het wachtregister.

Op 30.04.2015 stelde het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (hierna: CGVS) vast dat u op basis van de elementen uit uw dossier niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kon worden erkend, u slaagde er immers niet in een oprechte, gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken, maar dat u wel in aanmerking kwam voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4.

Op 12.05.2015 werden instructies gegeven aan de stad Brecht om u in te schrijven in het vreemdelingenregister en u een bewijs van inschrijving af te leveren daar u gemachtigd werd tot een verblijf van 12 maanden.

Op 08.06.2015 werd u in het bezit gesteld van een A-kaart. Uw verblijf werd telkens met 2 jaar verlengd.

Op 23.01.2020 werd u gemachtigd tot onbeperkt verblijf. Er werden instructies gegeven aan het gemeentebestuur van Antwerpen om u in het bezit te stellen van een B-kaart.

Op 26.02.2020 werd u in het bezit gesteld van een B-kaart. Op 24.09.2020 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Antwerpen uit hoofde van poging tot moord.

Op 15.03.2021 werd u door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 10 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan poging tot moord, zijnde opzettelijk doden, met het oogmerk om te doden en met voorbedachten rade, gepleegd te hebben op M.K., geboren te [...] (Somalië) op 02.02.1994 (feit gepleegd op 23.09.2020).

Op 02.04.2021 werd aan het CGVS verzocht om de mogelijkheid van een intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus te evalueren.

Op 22.12.2022 nam het CGVS de beslissing tot intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus op grand van artikel 55/5/1 § 2 van de Vreemdelingenwet. Het CGVS vestigde de aandacht op het feit dat u noch direct, noch indirect mag worden teruggeleid naar Somalië. Deze beslissing werd op 22.12.2022 verstuurd naar de gevangenis te Beveren.

Op 17.02.2023 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: RVV) een beroep in tegen de beslissing van het CGVS d.d. 22.12.2022. Op 15.06.2023 bevestigde de RVV de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus.

U boet momenteel een gevangenisstraf van 10 jaar uit wegens moordpoging op uw partner. U bereikt strafeinde op 21.09.2030.

De gepleegde feiten zijn uitermate ernstig. U gebruikte zeer ernstig geweld tegen uw vrouw, M.K., en trachtte haar te vermoorden met een mes en een kussen in het bijzijn van jullie gezamenlijke, nog zeer jonge kinderen. U diende haar meerdere diepe messteken toe in de hals en in haar arm en trachtte haar nadien nog te verstikken met een kussen, waardoor zij met levensbedreigende verwondingen diende te worden opgenomen in het ziekenhuis, nadat u de hulpdiensten gecontacteerd had.

Door het gebruik van dergelijk buitensporig en levensgevaarlijk geweld, heeft u blijk gegeven van een totaal gebrek aan respect voor het leven en de fysieke integriteit van uw echtgenote en de psychische integriteit van jullie jonge kinderen die hierdoor getraumatiseerd werden. U moet beseffen dat dergelijke feiten niet worden getolereerd in onze samenleving.

Uit het vonnis d.d. 15.03.2021 blijkt dat u stelde een ernstige drugsverslaving te hebben en sinds 2016 ongeveer 2 gram hasj per dag te gebruiken. U zou uw toevlucht tot het gebruik van deze drug genomen hebben om te ontsnappen aan de stress en angst die u ervaart door wat u meegemaakt zou hebben in uw thuisland Somalië.

Daar zou uw broer op gruwelijke wijze vermoord zijn door leden van de terreurorganisatie Al-Shabaab, waarna u uit Somalië gevlucht bent met de hulp van een mensensmokkelaar. U stelde dat u in de periode voorafgaand aan de feiten een drietal maanden geen hasj gerookt had, wat een acute psychose veroorzaakt heeft als ontwenningsverschijnsel.

Dokter D.V. besloot dat u op het ogenblik van de feiten en op het ogenblik van het deskundigenonderzoek niet leed aan een geestesstoornis die uw oordeelsvermogen of de controle over uw daden [tenietdeed] of

ernstig aantastte. Zij adviseerde een psychiatrische medicamenteuze opvolging en verdere integratiebegeleiding. In antwoord op een opmerking van uw advocaat, stelde dokter D.V. dat u psychotisch was op het moment van de tenlastegelegde feiten wat u zelf heeft uitgelokt door uw druggebruik, waarvan u zeer goed wist dat het u paranoïde maakte en wat u geheel vrijwillig gebruikte. Zij stelde eveneens dat u intellectueel op een gemiddeld begaafd niveau functioneert (geschat IQ ongeveer 100) en was van oordeel dat u in staat kan worden geacht om uw gedragingen toereikend te plannen en te organiseren. U zal doorgaans niet manifest impulsief handelen en/of reageren. Een vertekende beleving van de realiteit en/of intoxicatie door drugs kunnen echter een drempelverlagend effect hebben waardoor de kwaliteit van de zelfbeheersing kan dalen en de kans op een impulsdoorbraak vergroot. Er zijn voldoende aanwijzingen voor het ontstaan van de psychose als gevolg van langdurig en overmatig druggebruik.

De rechtbank stelde: "Beklaagde heeft zelf actief bijgedragen tot zijn psychotische toestand door zijn jarenlang overmatig cannabisgebruik. Hij wist dat deze verslaving een negatieve invloed had op zijn gemoedstoestand; zijn eigen partner weigerde hem al jaren het verblijf in de gezinswoning omwille van deze verslaving. Dat hij net de maanden voordien gestopt was met zijn cannabisgebruik en daardoor, ten gevolge van ontwenningssverschijnselen, in een psychose was beland, doet daaraan geen afbreuk, daar deze verschijnselen even goed het gevolg zijn van een toestand waarin beklaagde zichzelf gebracht had".

Uit de ingediende documenten blijkt dat u uw penale boete heeft afbetaald. Er dient te worden opgemerkt dat zaken zoals het afbetalen van penale boetes geen afbreuk doen aan het feit dat u veroordeeld werd voor zeer ernstige feiten. Uit het afbetalen van de boeten blijkt onvoldoende een werkelijk schuldinzicht. Het is een verplichting om deze af te betalen en het is dan ook niet meer dan normaal dat u dat doet.

Er dient te worden opgemerkt dat de omstandigheden dat er reeds stappen werden ondernomen op vlak van uw reclassering; u heeft de intake procedure van het FIT positief doorlopen, eens in vrijheid kan u terecht voor individuele therapie en medische psychiatrische opvolging bij CGG Noord-West-Vlaanderen en werd u weerhouden voor begeleiding bij COVIAS (na detentie), evenmin afbreuk doen aan het feit dat u veroordeeld werd voor een uitermate zwaarwichtig misdrijf.

Dat u op 15.11.2022, op 25.03.2023, op 02.09.2023 en op 11.09.2023 uitgaansvergunningen verkreeg die blijkbaar zonder problemen verlopen zijn, wil geenszins zeggen dat u geen gevaar meer zou vormen voor de openbare orde. Het is immers in uw eigen belang dat u zich gedraagt tijdens de uitgaansvergunningen daar enige misstap aanleiding zou geven aan het niet meer verlenen van uitgaansvergunningen. Uitgaansvergunningen zijn ook aan strikte voorwaarden onderworpen waardoor het moeilijk is om tijdens dergelijke uitgaansvergunningen te recidiveren.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een gevaar vormt voor de samenleving. Uit uw persoonlijk gedrag blijkt dat u geen enkele vorm van respect heeft voor de fysieke integriteit van anderen. Uit de omstandigheden die tot uw veroordeling hebben geleid, blijkt het bestaan van een persoonlijk gedrag dat een actuele bedreiging van de openbare orde vormt. Uw houding is problematisch en kan ernstige gevolgen hebben voor de veiligheid van de samenleving. De gepleegde feiten zijn zodanig ernstig dat het enkele gegeven van de bijzondere ernst reeds volstaat om het actueel karakter van het gevaar op voldoende wijze aan te tonen.

Uit het misdrijf dat u gepleegd heeft alsook uit de motieven die daartoe aanleiding gaven, blijkt dat u de kernwaarden en vrijheden waarop de Belgische rechtsstaat is gebaseerd niet respecteert. U deelt de fundamentele waarden van de Belgische samenleving duidelijk niet, uw daden getuigen van een gebrek aan respect voor de waardigheid en gelijkwaardigheid van ieder individu. U gaf door uw handelen blijk van elk normbesef te zijn ontbloot, eveneens getuigt uw handelen van een gratie gewetenloosheid.

U had in België bescherming gezocht en, in de vorm van de subsidiaire beschermingsstatus, ook gekregen. Reden te meer om hier dan ook elke vorm van misdrijven achterwege te laten.

Van asielzoekers mag verwacht worden dat zij zich de normen en waarden van het land waar zij naar toe gaan, proberen eigen te maken en ernaar proberen te handelen.

Voorgaande illustreert duidelijk dat uit uw persoonlijk handelen een voor de maatschappij gevaarlijke ingesteldheid naar voren komt en dat het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat de problemen waarmee u kampt afdoende behandeld werden. Er zijn dan ook ernstig redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging, vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Op 05.07.2023 werd door de terugkeerbegeleider aan de griffie van de gevangenis van Beveren gevraagd een gesprek met u in te plannen op 10.07.2023 ten einde u een vragenlijst voor te leggen in het kader van een her-evaluatie van uw verblijfssituatie. De gevangenis antwoordde diezelfde dag dat u niet stabiel was en dat het voeren van een gesprek met u niet evident was. Er werd gevraagd het gesprek naar een latere datum uit te stellen.

Op 24.08.2023 werd u door een terugkeerbegeleider van de Dienst Vreemdelingenzaken in de gevangenis van Beveren op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. In de vragenlijst die u diezelfde dag invulde, verklaarde u dat u Engels, Nederlands, Somalisch en Arabisch kan lezen en/of schrijven; dat u sinds augustus 2014 in België bent; dat u enkel in het bezit bent van een kopie van uw Somalische identiteitskaart (afgegeven bij uw asielaanvraag) en dat deze vermoedelijk nog op uw vroegere facebookprofiel staat; dat u een ziekte heeft die u belemmert te reizen of terug te keren naar uw herkomstland, namelijk dat u volgens de psychiater kampt met een chronische recidiverende psychose; dat u daarnaast ook de diagnose kreeg van posttraumatisch stressstoornis (zie attest); dat u voor beiden een begeleiding heeft gevonden bij CGG Noord-West-Vlaanderen en COVIAS (zie attest); dat u voor u in de gevangenis belandde, woonachtig was in de [...]; dat u nog steeds een goed contact heeft met uw ex-partner M.K. – [...]; dat het contact voornamelijk voor jullie 2 kinderen is (K. en M.); dat u in België 1 zus heeft, W.A.O.; dat u in België 2 minderjarige kinderen heeft: K., geboren op [...]2016 en M., geboren op [...]2017; dat ze bij hun mama K. in Oostende verblijven; dat u hen elke dag belt, u wekelijks videobezoek heeft en jullie 1 keer per maand afspreken in 'Het huis' te Brugge; dat u niet getrouwd bent in uw land van herkomst of in een ander land dan België, er geen duurzame relatie heeft noch minderjarige kinderen; dat uw moeder, uw vader, uw 3 zussen en uw 2 broers in Somalië (Marka) verblijven; dat u als volwassene naar België bent gekomen maar school gevolgd heeft voor Nederlands en inburgering; dat u een attest inburgering heeft (17.02.2017), een deelcertificaat basiseducatie leren leren 1 (24.06.2021), een deelcertificaat functioneren schrijven (20.10.2021), een deelcertificaat functioneren spelling (10.06.2022) en een deelcertificaat functioneren papieren - Nederlands - maatschappelijk functioneren (10.06.2022); dat u reeds in België heeft gewerkt: van 2017 tot 2019 bij OCMW Antwerpen - artikel 60 en in 2019 bij POSTNL en AGILITAS GROUP; dat u in Somalië gewerkt heeft bij uw vader in de winkel als kleermaker; dat u niet opgesloten of veroordeeld werd in een ander land dan België; dat u niet meer naar Somalië terug kan omdat u leden van Al Shabaab verraden heeft bij de Somalische politie waardoor zij werden opgepakt; dat u nadien gezocht werd door Al Shabaab; dat uw vriend (broer) door hen aan uw ouderlijk huis werd doodgeschoten omdat ze dachten dat u het was; dat u nadien met de financiële hulp van uw familie gevlucht bent en dat u België nooit meer verlaten heeft.

U voegde volgende bijkomende documenten toe: een brief van de Dienst Gezondheidszorg van P.I. Beveren, dokter A.D. d.d. 17.08.2023; een akkoord begeleiding reclassering - CGG prisma VZW; een brief weerhouding voor begeleiding bij COVIAS; afspraken toelichtingen COVIAS; info begeleiding en behandeling door COVIAS; goedkeuring tot maatwerk (tot 2028); een historiek van de adressen - uittreksel uit het vreemdelingenregister; een bezoekerslijst met uw kinderen in de gevangenis; een e-mail in naam van mevrouw K.; een e-mail van Team VOLT - huisbezoek bij mevrouw K.; een brief over de bezoeksregeling met uw kinderen vanaf September; foto's van u met uw kinderen en met mevrouw K. en werkjes van uw kinderen; een e-mail van FOD Financiën - schulden effectief betaald; een afbetalingsplan van FOD Financiën; een attest van inburgering (17.05.2017); een deelcertificaat basiseducatie leren leren 1 (24.06.2021), een deelcertificaat functioneren schrijven (20.10.2021), een deelcertificaat functioneren spelling (10.06.2022) en een deelcertificaat functioneren papieren (10.06.2022); een toelichting deelcertificaat; een bedank brief voor het volgen van Nederlands en van uw loopbaangegevens en een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur in een voltijds stelsel - Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Antwerpen met ingang van 28.11.2017.

Op 04.09.2023 voegde u nog 2 foto's toe van u met uw kinderen tijdens het bezoek op 02.09.2023.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u een relatie had met M.K. (geboren te [...] (Somalië) op [...], van Somalische nationaliteit, B-kaart geldig tot 26.05.2025). Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat uit het administratief dossier van mevrouw blijkt dat zij op 30.04.2014 een asielaanvraag indiende. Zij verklaarde daarbij diezelfde dag in België aangekomen te zijn. Ze gaf tevens aan in 2013 religieus gehuwd te zijn met Q.A.A. (tevens gekend als H.A.). Mevrouw werd niet als vluchteling erkend, haar verklaringen waren immers ongeloofwaardig en een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de Vreemdelingenwet werd niet aannemelijk gemaakt. Wel waren er redenen om haar de status van subsidiaire bescherming toe te kennen. Op 26.02.2015 werd haar de subsidiaire beschermingsstatus toegekend door het CGVS. Q.A.A. diende op 12.11.2015 bij de Belgische Ambassade te Kampala (Oeganda) een visumaanvraag tot gezinshereniging met mevrouw in. Op 03.02.2016 werd deze aanvraag goedgekeurd. Het is de Administratie onbekend of Q.A.A. al dan niet gebruik gemaakt heeft van het visum,

De feiten die u pleegde op 23.09.2020 en waarvoor u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 10 jaar werden op M.K. gepleegd. Uit jullie relatie, die inmiddels beëindigd is, werden 2 kinderen geboren: A.K. (geboren te Luik op [...]2016, van Somalische nationaliteit, identiteitskaart voor kind geldig tot 15.09.2023) en A.A.M (geboren te Antwerpen op [...]2017, van Somalische nationaliteit, identiteitskaart voor kind geldig tot 15.09.2023. Uit de registers blijkt dat jullie slechts van 09.01.2019 tot 25.01.2019 officieel op eenzelfde adres ingeschreven stonden. Uw kinderen wonen bij hun moeder. Sinds 24.09.2020 verblijft u in een Belgische gevangenis. Tot 01.09.2023 had u voornamelijk virtueel bezoek in de gevangenis met mevrouw en uw kinderen. Uit de ingediende documenten blijkt dat er tussen u en uw kinderen een omgangsregeling werd opgesteld. Op zaterdag 02.09.2023 vond de eerste ontmoeting plaats van 14u tot 15u. De volgende contacten zullen steeds plaatsvinden op de 1ste zaterdag van de maand van 14u tot 16u. De kinderen zullen 15 minuten voor de bezoektijd gebracht worden en 15 minuten na uw vertrek terug opgehaald worden.

Uit de ingediende documenten blijkt dat mevrouw M.K. u vergeeft voor uw daden. Dit voornamelijk omdat ze het belangrijk vindt dat u nog steeds de rol als vaderfiguur voor de kinderen kan opnemen. De kinderen vragen vaak naar u en weten ook dat u in detentie verblijft. Mevrouw wil u niet verbieden om contact te hebben met de kinderen en staat bezoek ook toe. Dat vindt ze belangrijk voor de ontwikkeling van de kinderen. Voor mevrouw is het geen probleem om die bezoeken bij haar thuis te laten doorgaan in haar bijzijn en de kinderen uiteraard. Ze gaf ook aan dat u bijna dagelijks belt om te vragen hoe het met de kinderen gaat en enorm betrokken bent. Er zou eveneens 1x per week een videocall van ongeveer 1 uur tussen u en kinderen zijn. Tijdens deze videocalls toont u uw betrokkenheid door te vragen hoe het met hen gaat en geeft u aan ze te missen. De kinderen kijken ook enorm uit naar een hereniging met u, ze kunnen er niet over zwijgen. Mevrouw verklaarde nog niet te weten of ze ooit opnieuw een gezin wenst te vormen met u. Dit is iets wat de tijd en de bezoeken zal uitwijzen. Ze hecht hierbij ook belang aan wat haar familie ervan denkt.

Dat uw echtgenote bereid is u te vergeven dat u haar -schijnbaar naar aanleiding van een ruzie omdat zij geen seksuele betrekkingen wenste te hebben dan wel omdat zij u wou verlaten- probeerde te vermoorden door haar meerdere messteken toe te dienen in de hals en arm en door haar daarna nog te trachten verstikken met een kussen, terwijl uw kinderen daar getuige van waren, verandert niks aan het gegeven dat de door u gepleegde feiten uitermate ernstig zijn en getuigen van een totaal gebrek aan respect voor het leven en de fysieke integriteit van uw echtgenote en de psychische integriteit van jullie jonge kinderen die hierdoor getraumatiseerd werden. Uw gedrag geeft blijk van een misprijzen voor de vrouw en wordt door het collectief bewustzijn van onze westerse maatschappij op heden ongetwijfeld beschouwd als een ernstige aantasting van de waardigheid van de vrouw in het algemeen. Indien dergelijke mentaliteit de norm zou worden, zou dit een kwalijke impact hebben op de positie van de vrouw en haar vrijheid van doen en laten. Dit is onverenigbaar met de fundamentele gelijkheid tussen man en vrouw als basisbeginsel in onze westerse samenleving, zodat de gedragingen zoals door u gesteld, ook objectief een ernstige aantasting van de waardigheid van de vrouw uitmaakt.

Het wordt op heden niet betwist dat u zich kan beroepen op een gezinsleven (dat momenteel weliswaar noodzakelijkerwijs verloopt via -virtuele- bezoeken in de gevangenis, maandelijks bezoeken buiten de gevangensmuren, videocalls, post en moderne communicatiemiddelen) in de zin van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna EVRM) met uw kinderen en dat onderhavige beslissing een inmenging vormt in uw recht op een gezinsleven. Er wordt niet ontkend dat u een band met uw kinderen heeft en dat u inspanningen doet om deze band op allé mogelijke manieren te onderhouden. De bescherming van de openbare veiligheid en het voorkomen van strafbare feiten, rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van het gezinsleven. U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit, is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Hoewel het belang van het kind een primordiaal karakter heeft, heeft het daarom nog geen absoluut karakter. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (EHRM, 3 oktober 2014, nr. 12738/10, Jeunesse t. Nederland, par. 101; GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013). Het gevaar dat u vormt voor de openbare orde is supérieur aan de gezinsbelangen die u kan doen gelden. Hoewel het beginsel van het belang van het kind in principe geldt in allé beslissingen die kinderen raken, heeft het EHRM ook verduidelijkt dat wanneer een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de dader van de strafbare feiten betreft. Bovendien blijkt uit de rechtspraak van het EHRM dat in zulke zaken de aard en ernst van het misdrijf of de strafrechtelijke antecedenten kunnen opwegen tegen andere criteria waarmee rekening moet worden gehouden (EHRM 11 december 2016, nr. 77036/11, Salem/Denemarken, § 76; EHRM 16 mei 2017, nr.

25748/15, Hamesevic/Denemarken, § 40 (niet-ontvankelijkheidsbeslissing)). Uit hetgeen supra besproken werd, blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die de beëindiging van uw verblijf noodzakelijk maken. Door uw persoonlijk gedrag bent u op zeer grove wijze ingegaan tegen de belangen van uw kinderen. Het is toch evident dat kinderen die getuige zijn van een moordpoging op hun moeder door hun eigen vader hiervan schadelijke gevolgen ondervinden, daar heeft u niet bij stil gestaan of u vond het van ondergeschikt belang. Bovendien dienden de politiediensten al eerder tussenbeide te komen ten gevolge van een familiale twist, met name een aangifte op 22.03.2019 inzake een ruzie tussen u en mevrouw over het omgangsrecht met de kinderen. Ook op 19.03.2019 was om dezelfde reden interventie van de politiediensten noodzakelijk. Uw persoonlijk gedrag, waarvoor u de volledige verantwoordelijkheid draagt, ligt aan de grondslag van de situatie waarin u zich momenteel bevindt.

Onderhavige beslissing heeft hoe dan ook geen invloed op het verblijfsrecht van uw kinderen. Zij kunnen bij hun moeder blijven wonen in België. Er wordt ook opgemerkt dat het gegeven dat uw recht op verblijf beëindigd wordt, niet inhoudt dat u onmiddellijk uit het land verwijderd zal worden: u heeft immers nog niet voldaan aan justitie, onderhavige beslissing stelt enkel een einde aan uw verblijf en houdt geen verwijderingsmaatregel in. In de toekomst (indien een verwijderingsmaatregel genomen wordt) zouden de kinderen contact met u kunnen onderhouden via mail, telefoon en andere communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar de plaats waar u zou verblijven. Er wordt op geen enkele wijze aangetoond dat dit onmogelijk zou zijn. Indien mevrouw M. opnieuw een gezin met u wenst te vormen, zou zij er vrijwillig voor kunnen kiezen samen met u en de kinderen België te verlaten. Er blijken hiervoor geen onoverkomelijke hindernissen uit uw administratief dossier. Dat mevrouw M. reeds vanaf 25.04.2014 in België verblijft en subsidiaire bescherming geniet, betekent niet dat zij zich elders niet zou kunnen aanpassen. In het schrijven van Dr. A.D. d.d. 17.08.2023 wordt vermeld dat uw ex-partner een verstandelijke beperking zou hebben waardoor u een sturende rol zou hebben in het gezin wanneer het beter met u gaat. Er worden verder geen stukken voorgelegd waaruit blijkt dat uw echtgenote weldegelijk een verstandelijke beperking heeft waardoor uw steun in het gezin noodzakelijk is. Indien aangetoond zou zijn dat mevrouw effectief verstandelijk beperkt is, bestaan er organisaties die haar kunnen ondersteunen bij de opvoeding van de kinderen waarop een beroep gedaan kan worden.

Dat het contact met uw kinderen moeilijker zal verlopen indien zij ervoor kiezen in België te blijven, is enkel en alleen aan uzelf te wijten daar dit een gevolg is van de door u opgelopen strafrechtelijke veroordeling die op haar beurt een gevolg is van de feiten die u wetens en willens zelf gepleegd heeft. Het feit dat u 2 minderjarige kinderen had op het grondgebied heeft u er niet van weerhouden om ernstig geweld te gebruiken tegen mevrouw M.K. en dit zelfs in hun bijzijn. Dit getuigt van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin ten opzichte van hen.

Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM heeft de uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarige kinderen niet dezelfde ontwrichtende impact op het leven van deze kinderen als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn minderjarige kinderen, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft en er voor de kinderen geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken in diens land van herkomst (EHRM 18 oktober 2006, Üner / Nederland; EHRM 8 januari 2009, Grant I het Verenigd Koninkrijk; EHRM 17 februari 2009, Onur / het Verenigd Koninkrijk). Uit het vonnis d.d. 15.03.2021 blijkt trouwens dat mevrouw verklaarde dat u een drank- en drugsprobleem had (hasj en khat) waardoor jullie niet samenwoonden. Zolang u verslaafd was, wou ze niet dat u bij haar kwam wonen. U kwam volgens haar soms 's nachts bij haar maar u nam niet deel aan het gezinsleven en vervulde uw vaderrol niet ten aanzien van de kinderen. Uit de registers blijkt dat jullie slechts van 09.01.2019 tot 25.01.2019 officieel op eenzelfde adres ingeschreven stonden. Sinds 24.09.2020 verblijft u in een Belgische gevangenis. Uw kinderen zijn wellicht inmiddels reeds gewend aan uw afwezigheid in hun dagdagelijkse leven, u kan hen ook wanneer u niet in België verblijft dagelijks bellen. Het tegendeel is niet aangetoond. Bovendien kan u hen ook vanuit het buitenland financieel ondersteunen.

Hoe dan ook, zoals reeds vermeld, rechtvaardigen de bescherming van de openbare veiligheid en het voorkomen van strafbare feiten, de inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van het gezinsleven. Door uw persoonlijk gedrag zijn er ernstige redenen van openbare orde die het beëindigen van uw verblijf rechtvaardigen, de samenleving heeft het recht om zich te beschermen tegen individuen die haar regels met de voeten treedt.

U verwijst verder naar uw zus W.A.O. die in België zou verblijven. Er kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen verwanten gesproken worden indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. In casu beperkt u zich ertoe uw zus enkel te vermelden, u toont de familieband alsook een morele afhankelijkheidsband die verder reikt dan de gewone affectieve banden en die voldoende blijkt uit de feiten met uw zus, niet aan.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Volgens uw verklaringen voor de asiendiensten kwam u op 17.08.2014, op 24-jarige leeftijd, aan in België. Op 30.04.2015 werd u door het CGVS de subsidiaire bescherming toegekend.

Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociaal leven zich hier afspeelt. Het is niet meer dan normaal dat u opleidingen en een verplichte inburgeringscursus volgde daar u de intentie had zich hier permanent te vestigen. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België verlaat. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijke uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en acute gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstooring van de openbare orde vormt, blijk geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt van het plegen van strafbare feiten.

Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. Het grootste deel van uw leven bracht u buiten België door.

U bent u 33 jaar oud. Het loutere feit dat u meerdere jaren in het Rijk verblijft, volstaat op zich niet om van een doorgedreven integratie of hechte sociale of culturele banden met de Belgische samenleving te spreken. Integratie veronderstelt onder andere dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt van het plegen van strafbare feiten.

Het gegeven dat u in België gewerkt heeft en dat u een goedkeuring verkreeg tot maatwerk (tot 2028) is niet van die[n] aard om overwogen maatregel te milderen. De vaardigheden die u tijdens uw werk in België opgepikt hebt, zullen u wellicht ook buiten België van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt enkel positief beïnvloeden. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u buiten België geen werk zou kunnen vinden om in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

Dat u inspanningen geleverd heeft om de Nederlandse taal te leren en een inburgeringsattest behaalde, is niet meer dan normaal en op zich geen buitengewone omstandigheid. Allé erkende vluchtelingen of subsidiair beschermden die in een Vlaamse gemeente wonen, zijn verplicht een inburgeringstraject te volgen.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen zouden zij u kunnen komen bezoeken in een ander derde land. Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat u in de gevangenis (minstens tot 15.09.2023) geen bezoek van vrienden ontvangt dus als u contact met uw vrienden onderhoudt, gebeurt dit ook nu al op die manier. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in uw thuisland dan wel in een derde land.

Gezien onderhavige beslissing enkel een einde stelt aan uw verblijf en geen verwijderingsmaatregel omvat, dient in de belangenafweging in het licht van artikel 8 EVRM nog geen onderzoek gevoerd te worden naar uw bindingen met uw herkomstland.

Hoe dan ook, uit de belangenafweging blijkt dat de actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging die u door uw persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde en openbare veiligheid zwaarder weegt dan de persoonlijke belangen die u kan doen gelden.

Uit het schrijven van Dr. A.D. (Dienst Gezondheidszorg van P.I. Beveren d.d. 17.08.2023) blijkt dat u aan een ernstige psychiatrische stoornis, namelijk een chronische, recidiverende psychose lijdt. Er is volgens dit schrijven momenteel een redelijk goede reactie op de ingestelde medicatie met goede verbetering van het algemeen functioneren, mits extra zorg en begeleiding. Een uitwijzing naar uw geboorteland zou volgens de dokter niet alleen traumatisch zijn maar mogelijks ook een herval in uw psychose veroorzaken. Zoals reeds vermeld, houdt onderhavige maatregel geen verwijderingsmaatregel in en stelt deze enkel een einde aan uw verblijf. Uit niks blijkt dat de zorg die u nu krijgt niet zal verdergezet worden na het beëindigen van verblijf. U zal in de gevangenis immers de nodige zorg blijven krijgen en nadien kan u een beroep doen op dringende medische hulp. Indien er een verwijderingsmaatregel genomen zou worden, zal nagegaan worden of u medische zorgen nodig heeft en zo ja of deze beschikbaar en toegankelijk zijn in het land waarnaar u verwijderd zou worden.

Zoals reeds vermeld, nam het CGVS op 22.12.2022 een beslissing tot intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 55/5/1 § 2 van de Vreemdelingenwet. Het CGVS vestigde de

aandacht op het feit dat u noch direct, noch indirect mag worden teruggeleid naar Somalië. U verklaarde in uw hoorrecht dat u niet naar Somalië terug kan omdat u leden van Al Shabaab verraden heeft bij de Somalische politie waardoor zij werden opgepakt; dat u nadien gezocht werd door Al Shabaab; dat uw vriend (broer) door hen aan uw ouderlijk huis werd doodgeschoten omdat ze dachten dat u het was; dat u nadien met de financiële hulp van uw familie gevlucht bent en dat u België nooit meer verlaten heeft. Voor alle duidelijkheid wordt nogmaals opgemerkt dat onderhavige beslissing enkel een einde stelt aan uw verblijf in België en geen verwijderingsmaatregel inhoudt. Een onderzoek naar een reëel risico op blootstelling aan onmenselijke behandeling in strijd met het artikel 3 EVRM zal gevoerd worden indien er effectief een gedwongen verwijderingsmaatregel opgelegd zou worden. Het is een gevolg van uw persoonlijk gedrag dat een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, dat u het grondgebied van België in de toekomst, na uw vrijstelling uit de gevangenis, zult moeten verlaten.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde en nationale veiligheid zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.”

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

“8.

De motivering van de bestreden beslissing is tweeledig:

- enerzijds overweegt de beslissing dat verzoeker een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde;
- anderzijds betoogt verwerende partij dat de openbare orde voorrang heeft op de familiale- en privé-belangen van verzoeker.

Geen van beide onderdelen van de motivering van verwerende partij kan worden aangenomen.

2.2.1. SCHENDING VAN DE MATERIELE MOTIVERINGSPLICHT (ART. 62 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 (HIERNA AFGEKORT: “VREEMDELINGENWET”) IUO. SCHENDING VAN DE ZORGVULDIGHEIDSP LICHT IUO. HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL IUO. ART. 21 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 (HIERNA AFGEKORT: “VREEMDELINGENWET”)

9.

De bestreden beslissing vindt haar juridische grondslag in art. 21 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt:

“De minister of zijn gemachtigde kan een einde maken aan het verblijf van een onderdaan van een derde land die voor een beperkte of onbeperkte duur tot verblijf is toegelaten of gemachtigd [2 ...]2, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid.”

Voormeld artikel biedt aan verwerende partij de mogelijkheid een einde te maken aan het verblijf van de vreemdeling indien deze een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang in de samenleving.

Kernvraag is aldus of verzoeker op het ogenblik van de totstandkoming van de bestreden beslissing kan/ kon worden beschouwd als een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang in de samenleving.

10.

In de bestreden beslissing verwijst verwerende partij in essentie naar de veroordeling van verzoeker bij vonnis dd. 15 maart 2021 en naar de ernst van de feiten om hieruit af te leiden dat verzoeker ook op heden een gevaar vormt voor de samenleving.

De beoordeling door verwerende partij van het actueel karakter van de bedreiging in hoofde van verzoeker is manifest onredelijk.

In de bestreden beslissing formuleert verwerende partij o.a. volgende overwegingen ter staving van haar stelling dat verzoeker op heden nog steeds als een gevaar voor de openbare orde kan worden beschouwd.

- “De gepleegde feiten zijn zodanig ernstig dat het enkele gegeven van de bijzondere ernst reeds volstaat om het actueel karakter van het gevaar op voldoende wijze aan te tonen” (sic)
- “Eveneens getuigt uw handelen van een grote gewetenloosheid”
- “Van asielzoekers (sic) mag verwacht worden dat zij zich de normen en de waarden van het land waar zij naartoe gaan, proberen eigen te maken en ernaar proberen te handelen.”
- “Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat de problemen waarmee u kampt afdoende behandeld werden.”

Aldus verwijst verwerende partij in essentie naar de gepleegde feiten en de ernst ervan om daaruit af te leiden dat verzoeker ook op heden als een gevaar voor de openbare orde dient te worden beschouwd.

Voormelde motivering kan niet worden aangenomen, aangezien deze

- voorbijgaat aan de omstandigheden waarin het misdrijf werd gepleegd;
- geen rekening houdt met de behandeling in hoofde van verzoeker, net om recidive te vermijden;
- hoewel zij van de FOD Justitie (Directoraat-Generaal Penitentiaire Inrichtingen – mevr. M.D.B.- attaché -psycholoog) wel kennis heeft gekregen van de nuttige stukken voor een zorgvuldige en genuanceerde beoordeling van het huidige profiel van verzoeker en diens risico voor de openbare orde;

Uit het dossier c.q. de door verzoeker meegedeelde stukken blijkt immers volgende:

(i) Dat de feiten door verzoeker werden gepleegd tijdens en onder invloed van een acute psychose, hetgeen medisch geattesteerd werd.

Terzake kan worden verwezen naar het advies van dr. D.V. zoals geciteerd in het correctioneel vonnis (p. 5 vonnis) (eigen vetting):

“Samenvattend was er op het moment van de tenlastegelegde feiten spraken van een paranoïde psychotisch toestandsbeeld, waarbij werkelijkheid (krenking door zijn vrouw) psychotisch werd gelinkt aan paranoïde overtuigingen, los van de realiteit, doch toen niet corrigeerbaar.”

(ii) Dat verzoeker thans een passende medische begeleiding en psychiatrische opvolging geniet een goede reactie toont op de ingestelde medicatie, dat verzoeker zich medicatietrouw toont, met goede verbetering van het algemeen functioneren. Dit blijkt uit

- attest psychiater A.D. dd. 17.08.23;
- akkoord CGG PRISMA dd. 10.05.23 m.b.t. psychotherapeutisch traject (PTTS) en opvolging door psychiater;
- akkoord COVIAS
- uitgebreid verslag dd. 27 juni 2022 van Directoraat-Generaal Penitentiaire Inrichtingen (mevr. M.D.B., attaché) (stuk 2). Relevante overwegingen uit dit verslag:

- “Positief is wel dat betrokkene open staat voor behandeling en ziekte-inzicht vertoont. Hij kan aangeven dat hij “ziek is in zijn hoofd” en “slechte dingen denkt die niet waar zijn. (...) Hij laat zich sindsdien verder opvolgen door de psychiater en is medicatietrouw (...)”; (p. 10 verslag)

- 9. RISICOTAXATIE EN EVALUATIE VAN HET RECLASSERINGSPLAN (p. 11 en volgende)

(...)

2) (...) Dhr. A.O. heeft inzicht in zijn psychische kwetsbaarheid en is bereid zich medicamenteus te laten opvolgen door de psychiater. Hij reageert snel op de toegediende medicatie en is therapietrouw. Hij is bovendien ook in staat om zelf aan te voelen wanneer hij opnieuw aan het afglijden is (...)

3) (d) (...) Dhr. A.O. vertoont inzicht in zijn psychotische kwetsbaarheid, alsook in zijn verslavingsproblematiek en de wisselwerking hiertussen.

(...)

- 10. EVALUATIE VAN DE WETTELIJKE TEGENAANWIJZINGEN EN ADVIES (Arne) (p. 13)

- Uit de risicotaxatie werd een laag risico op toekomstig gewelddadig gedrag weerhouden. Stress en druggebruik betreffen risicoverhogende factoren, aangezien zij in het verleden paranoïde wanen en hallucinaties veroorzaakten. In de toekomst zal een medicamenteuze opvolging en psychologische begeleiding van belang zijn om het risico op recidive in te dijken. (...)

Uit voormeld verslag van de attaché blijkt m.a.w. dat er een laag risico op recidive werd/ wordt weerhouden in hoofde van verzoeker. Het verslag is gesteund op een uitgebreid en zorgvuldig onderzoek van verzoeker.

Waar verwerende partij zich beperkt tot de loutere verwijzing naar de eerder gepleegde feiten, zonder daarbij rekening te houden met de psychotische toestand waarin betreffende feiten werd gepleegd en zonder acht te slaan op de behandeling van verzoeker, dient derhalve vastgesteld dat de bestreden beslissing op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen en dat niet alle relevante elementen worden betrokken in de motivering.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel i.u.o. het redelijkheidsbeginsel i.u.o. de materiële motiveringsplicht i.u.o. art. 21 Vreemdelingenwet dient te worden aangenomen.

11.

Anderzijds blijkt uit de bestreden beslissing dat verwerende partij van oordeel is dat zij geen rekening dient te houden met de gunstige evoluties van verzoeker (en de hieromtrent aangebrachte stukken) om reden dat de gepleegde feiten als zwaarwichtig dienen te worden beschouwd.

Op de door verzoeker gevoegde stukken en de door verzoeker geformuleerde overwegingen in het kader van zijn hoorrecht volgt in de bestreden beslissing het steeds wederkerende betoog dat zulks “geen afbreuk doet” aan de ernst van de feiten. (cfr. “doet geen afbreuk aan het feit dat u veroordeeld werd voor zeer ernstige feiten”, “doet evenmin afbreuk aan het feit dat u veroordeeld werd voor een uitermate zwaarwichtig misdrijf”, “de gepleegde feiten zijn zodanig ernstig...”,.....

De verschillende gunstige evoluties en de attesten worden aldus in de bestreden beslissing door verwerende op vooringenomen wijze weggeschreven.

Verzoeker citeert en repliceert:

(i) M.b.t. de stappen op vlak van reclassering

12.

Verwerende partij dient in de bestreden beslissing te erkennen dat er reeds stappen werden ondernomen op vlak van de reclassering van verzoeker (zie p. 2, alinea 4 bestreden beslissing), doch zij weigert deze inhoudelijk in overweging te nemen onder loutere verwijzing naar de ernst van de gepleegde feiten:

“Er dient te worden opgemerkt dat de omstandigheden dat er reeds stappen werden ondernomen op het vlak van uw reclassering: u heeft de intake procedure van het FIT positief doorlopen, eens in vrijheid kan u terecht voor individuele therapie en medische psychiatrische opvolging bij CGG Noord-West-Vlaanderen en werd u weerhouden voor begeleiding bij COVIAS (na detentie), evenmin afbreuk doen aan het feit dat u veroordeeld werd voor een uitermate zwaarwichtig misdrijf.”

Een zulke motivering kan bezwaarlijk ernstig of redelijk worden genoemd aangezien deze in essentie inhoudt dat verzoeker voor het leven (ad eternum) als een gevaar voor de openbare orde dient te worden beschouwd, en dat om het even welke gunstige evolutie welke verzoeker zou kennen, hieraan niets kan wijzigen.

Er bestaat geen enkele wetenschappelijke grondslag voor de algemene stelling dat een persoon/ vreemdeling welke éénmalig ernstige feiten heeft gepleegd voor het leven een gevaar voor de openbare orde zou vormen, a fortiori wanneer blijkt dat diens reclassering een gunstig verloop kent.

Waar verwerende partij een correlatie lijkt te willen weerhouden tussen de ernst van de feiten en het risico op recidive (cfr. “het enkele gegeven van de bijzonder ernst volstaat reeds om het actueel karakter op voldoende wijze aan te tonen” (sic)), steunt zij haar standpunt eerder op haar individuele emotie dan op wetenschappelijke grondslag.

Een zulke pseudo-wetenschappelijke stelling is bovendien veralgemenend en houdt geen rekening met de individuele omstandigheden in hoofde van verzoeker: nl. de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd, nl. onder invloed van een psychose (cfr. verslag psychiater D.V.), en de individuele medische behandeling van verzoeker, welke door de begeleidende attaché-psycholoog nota bene uitdrukkelijk als beschermende factor wordt benoemd.

(ii) M.b.t. de penale boeten

13.

Verwerende partij betoogt in de bestreden beslissing:

“Er dient te worden opgemerkt dat zaken zoals het afbetalen van penale boetes geen afbreuk doen aan het feit dat u veroordeeld werd voor zeer ernstige feiten. (...) Het is een verplichting om deze af te betalen en het is dan ook niet meer dan normaal dat u dat doet.”

Uiteraard dient verzoeker de penale boeten af te betalen, doch dit neemt niet weg dat een attest toch door verzoeker (=door de attaché-psycholoog) kan/ mag worden toegevoegd (in het kader van het hoorrecht) ten bewijze van de verantwoordelijkheid die verzoeker thans neemt.

(iii) M.b.t. de uitgaansvergunningen

14.

De attaché-psycholoog van verzoeker voegde ook stukken toe waaruit blijkt dat verzoeker reeds meermaals uitgaansvergunningen kreeg en dat deze steeds correct werden uitgevoerd door verzoeker.

Verwerende partij slaagt erin ook van deze gunstige evolutie een negatief gegeven te maken en elke verdienste hieraan te ontnemen.

Het is immers -aldus verwerende partij - in het eigen belang van verzoeker dat hij zich “gedraagt” en de enige reden dat verzoeker zich gedraagt tijdens deze uitgaansvergunningen – aldus verwerende partij- is uit eigen belang en om reden dat de voorwaarden aan strikte voorwaarden onderworpen zijn “zodat het moeilijk is om tijdens dergelijke uitgaansvergunning te recidiveren”.

Op zulke wijze kan men uiteraard elke gunstige evolutie wegschrijven ... De motivering geeft blijk van een vooringenomenheid en een gebrek aan objectieve c.q. redelijke benadering in hoofde van verwerende partij.

(iv) “Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen”

15.

Op p. 2 van de bestreden beslissing verwijst verwerende partij naar “het geheel van bovenstaande vaststellingen”.

Dit is opmerkelijk aangezien verwerende partij in essentie enkel verwijst naar de gepleegde feiten en de beoordeling ervan door de rechtbank. De gunstige evoluties van verzoeker worden inhoudelijk niet ontmoet door verwerende partij.

Waar verwerende partij niettemin de indruk tracht te creëren dat zij aldus rekening zou houden met alle individuele omstandigheden en door verzoeker aangebrachte evoluties, is de motivering manifest misleidend.

(v) “U had in België bescherming gezocht en ook gekregen”

16.

Verwerende partij betoogt verder in de beslissing: “Van asielzoekers mag verwacht worden dat zij zich de normen en de waarvan van het land waar zij naartoe gaan, proberen eigen te maken en ernaar proberen te handelen.”

Voormelde overweging lijkt eerder een politieke overweging dan een overweging welke haar plaats heeft in het onderzoek op grond van art. 21 Vreemdelingenwet.

Wat er ook van zij, andermaal gaat verwerende partij voorbij aan de specifieke omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd, nl. onder invloed van een psychose, en gaat zij er (andermaal) ten onrechte van uit dat de feiten representatief zouden zijn voor de persoonlijkheid van verzoeker.

De beslissing geeft de indruk verzoeker bijkomend (= naast de correctionele veroordeling) ook administratief te willen sanctioneren omwille van de ernst van de gepleegde feiten, door zijn verblijfsrecht te beëindigen met weerkerende verwijzing naar de ernst van de feiten. (zie inzonderheid p. 2 bestreden beslissing – zie bijv. ook de zinsnede op p. 1: “U moet beseffen dat dergelijke feiten niet worden getolereerd in onze samenleving”)

Waar vanuit emotioneel oogpunt daarvoor nog een bepaald begrip zou kunnen worden opgebracht, dient verwerende partij er uiteraard wel over te waken dat zij de bepalingen uit de Verblijfswet eerbiedigt en hiervan op redelijke wijze toepassing maakt.

De eerbiediging van art. 21 Vreemdelingenwet vraagt een zorgvuldig en individueel onderzoek naar de vraag of de betrokken vreemdeling een actueel, werkelijk en ernstig risico vormt voor de openbare orde, en of er dus een reëel risico op recidive voorligt. Zoals hoger gesteld, is de loutere verwijzing naar de voorgaande veroordeling en de ernst van de feiten, met weigering om de individuele en geattesteerde omstandigheden in hoofde van verzoeker in overweging te nemen, onverenigbaar met art. 21 Vreemdelingenwet.

(vi) “Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat de problemen waarmee u kamt afdoende behandeld werden”

16.

In fine van p. 2 besluit verwerende partij dat “het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen” en dat “er geen stukken voorliggen waaruit blijkt dat de problemen waarmee u kampt, afdoende behandeld werden.”

Voormelde motivering kan niet worden aangenomen.

Primo liggen er wel degelijk stukken voor waaruit blijkt dat verzoeker adequate behandeling volgt en zich medicatietrouw toon (cfr. supra).

Anderzijds vormt het uiteraard geen afdoende motivering ter staving van het actueel, werkelijk en ernstig risico voor de openbare orde om te stellen dat het “niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen”.

Opdat een actueel, werkelijk en ernstig risico voor de openbare orde zou kunnen worden weerhouden, dienen er concrete en individuele indicaties/ omstandigheden te kunnen worden aangetoond welke dit risico aannemelijk maken.

Verwerende partij verzuimt deze omstandigheden aannemelijk te maken in de bestreden beslissing en verzuimt manifest om de recidive-beperkende factoren in hoofde van verzoeker op een redelijke wijze in overweging te nemen.”

3.1.1. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

De bestreden beslissing steunt *in casu* op artikel 22, § 1, 3°, van de vreemdelingenwet, dat bepaalt wat volgt:

“De minister of zijn gemachtigde kan een einde maken aan het verblijf van een onderdaan van een derde land die voor een beperkte of onbeperkte duur tot verblijf is toegelaten of gemachtigd, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid.”

De begrippen ‘openbare orde’ en ‘nationale veiligheid’ waarvan sprake in voormelde wetsbepalingen, werden nader toegelicht in de voorbereidende werken, waarbij werd benadrukt dat de begrippen *“rechtstreeks uit de richtlijnen”* werden gehaald. Tevens werd het belang van de rechtspraak van het Hof van Justitie in deze benadrukt. Het begrip ‘openbare orde’ veronderstelt volgens de wetgever *“hoe dan ook, naast de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, [...] dat er sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast (arrest Z. Zh., van 11 juni 2015, C-554-13, EU:C:2015:377, punten 48 en 50 en vermelde rechtspraak; arrest H.T., van 24 juni 2015, C 373-13, EU:C:2015:413, punt 79; arrest Byankov, C-249/11, EU:C:2012:608, punt 40 en vermelde rechtspraak)”* (Parl.St. Kamer 2016-17, nr. 2215/001, pp. 19-20). De procedurele waarborgen, zoals ingeschreven in artikel 23 van de vreemdelingenwet, beogen verder *“voldoende bescherming tegen willekeur [te bieden]. Ze waarborgen een rechtvaardig evenwicht tussen de private belangen van de betrokken onderdanen van derde landen om hun fundamentele rechten beschermd te zien, en de belangen van de Staat om de handhaving van de openbare orde en van de nationale veiligheid te waarborgen.”* (Parl.St. Kamer 2016-17, nr. 2215/001, p. 17 en p. 26-27).

Het komt verweerder toe om op individuele basis te onderzoeken wat in het persoonlijk gedrag van een vreemdeling of in de strafbare feiten die deze vreemdeling heeft gepleegd een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt die ter bescherming van de openbare orde of de nationale veiligheid een beslissing die een beperking van het inreis- of het verblijfsrecht van een vreemdeling inhoudt kan rechtvaardigen (HvJ 13 september 2016, C-304/14, CS, § 46). In die zin kan het bestaan van een of meerdere strafrechtelijke veroordelingen op

zichzelf geen reden of motivering vormen voor de beëindiging van een verblijfsrecht. Dit betekent evenwel niet dat strafrechtelijke veroordelingen niet mee in overweging mogen worden genomen binnen het individueel onderzoek naar een eventuele beëindiging van het verblijfsrecht om redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Immers kan uit de omstandigheden die tot de strafrechtelijke veroordelingen hebben geleid, het bestaan blijken van een persoonlijk gedrag dat een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt die de beëindiging van het verblijfsrecht noodzaakt om de openbare orde of de nationale veiligheid te beschermen (HvJ 27 oktober 1977, C-30/77, *Bouchereau*, § 28).

Bij het beoordelen van een bedreiging voor de openbare orde moet rekening worden gehouden met de aard en ernst van de strafbare feiten, het aantal strafbare feiten en de veroorzaakte schade. Naast voldoende ernstig en werkelijk, dient deze bedreiging ook actueel te zijn. De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, *P.I.*, pt. 30; Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 24). Het is aan de nationale overheden om in elk afzonderlijk geval te beoordelen of het gedrag van de betrokken vreemdeling een gevaar voor nieuwe verstoringen van de openbare orde of nationale veiligheid oplevert, wat desgevallend een onderzoek naar het risico van recidive kan omvatten. De gemachtigde moet derhalve zijn besluit baseren op een inschatting van het toekomstig gedrag van de betrokken vreemdeling en dit aan de hand van de objectieve elementen zoals deze voorliggen op het ogenblik dat hij een beslissing neemt en die blijken uit het administratief dossier.

Aangaande het gevaar voor de openbare orde, wordt er in de bestreden beslissing op gewezen dat verzoeker op 15 maart 2021 door de correctionele rechtbank werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van tien jaar wegens poging tot moord van zijn partner. In het kader van de gerechtelijke procedure verklaarde verzoeker een ernstige drugsverslaving te hebben. Voorafgaand aan de feiten zou verzoeker enkele maanden geen hasj meer gerookt hebben, wat zou hebben geleid tot een acute psychose als ontwenningssverschijnsel. De gerechtsdeskundige, dokter D.V., stelde evenwel vast dat verzoeker op het ogenblik van de feiten en van het deskundigenonderzoek toerekeningsvatbaar was. Er werd geoordeeld dat verzoeker zelf actief heeft bijgedragen aan zijn psychotische toestand door een overmatig druggebruik gedurende lange tijd. Hij was zich bewust van de negatieve gevolgen van zijn verslaving. Het gegeven dat hij een psychose doormaakte als ontwenningssverschijnsel doet, volgens de rechtbank van eerste aanleg, hieraan geen afbreuk. De gerechtsdeskundige stelde een psychiatrische medicamenteuze opvolging voor en een integratiebegeleiding werd geadviseerd.

Het feit dat verzoeker zijn penale boeten afbetaalde doet volgens verweerder geen afbreuk aan zijn veroordeling. Hieruit blijkt geen werkelijk schuldinzicht aangezien het afbetalen van voormelde boete een verplichting is.

Verweerder erkent vervolgens dat er stappen werden ondernomen voor de reclassering van verzoeker. Verzoeker heeft de intake procedure van het forensisch indicatiestellingsteam positief doorlopen, eens in vrijheid gesteld kan verzoeker bij het centrum geestelijke gezondheidszorg Noord-West-Vlaanderen terecht voor therapie en medisch psychiatrische opvolging; verzoeker werd ook weerhouden voor begeleiding bij COVIAS na detentie. Verweerder motiveert evenwel dat deze elementen geen afbreuk doen aan het feit dat verzoeker veroordeeld werd voor een uitermate zwaarwichtig misdrijf. Het feit dat verzoeker reeds vier keer een uitgangsvergunning verkreeg, betekent volgens verweerder evenmin dat verzoeker niet langer een gevaar voor de openbare orde vormt. Verweerder motiveert dat dergelijke uitgangsvergunning enkel onder strikte voorwaarden kan worden verleend waardoor het moeilijk is om te recidiveren. Het is daarenboven in verzoekers eigen belang om geen misstap te begaan, zo niet zou hij geen uitgangsvergunning meer kunnen bekomen.

In de bestreden beslissing motiveert verweerder dat uit verzoekers handelen een voor de maatschappij gevaarlijke ingesteldheid naar voren komt en dat het niet valt uit te sluiten dat verzoeker dergelijk gedrag niet zal herhalen in de toekomst. Volgens verweerder liggen er geen stukken voor waaruit blijkt dat verzoeker de problemen waarmee hij kampt op afdoende wijze behandeld werden. Verweerder oordeelt dat de bijzondere ernst van de gepleegde feiten volstaat om het actueel karakter van het gevaar op voldoende wijze aan te tonen.

3.1.2. Verzoeker voert aan dat de motieven van de bestreden beslissing niet aangenomen kunnen worden aangezien er voorbij gegaan wordt aan: (i) de omstandigheden waarin het misdrijf gepleegd werden, (ii) de behandeling die verzoeker ondergaat om recidive te vermijden, (iii) de stukken die voorliggen die wijzen op een genuanceerde beoordeling van het profiel van verzoeker en het gevaar voor de openbare orde waarbij verzoeker in het bijzonder wijst op het verslag van de psychosociale dienst van de gevangenis van Beveren van 17 juni 2022.

Om zijn psychologische problematiek te kaderen verwijst verzoeker aldus naar het voormelde verslag van de psychosociale dienst van 17 juni 2022. Hierin wordt door psycholoog M.B.D. vastgesteld dat verzoeker door overmatig druggebruik (of plotse onthouding) psychotische beelden vertoonde in het verleden. Een posttraumatische stressstoornis ligt aan de basis van de positieve psychotische symptomen. Het trauma wordt getriggerd door het gebruik van cannabis waardoor verzoeker overspoeld wordt door (onrealistische) angsten en zijn voeling met de realiteit kwijtraakt. In de gevangenis van Beveren had verzoeker een psychotische episode ten gevolge van stress, weinig slaap en een eenmalig gebruik van hasj. Een geheelonthouding en gespecialiseerde begeleiding lijkt noodzakelijk. Er wordt verklaard dat verzoeker open staat voor een behandeling en ziekte-inzicht vertoont. Sinds zijn laatste psychotische episode lijkt verzoeker te beseffen dat zijn psychologische kwetsbaarheid getriggerd wordt door druggebruik en zou hij niet langer drugs consumeren. Hij laat zich medicamenteus opvolgen door een psychiater en is medicatiegetrouw (p. 10). Na verzoekers aankomst in de gevangenis van Beveren meldde hij zich aan voor het intrapenitentiair traject en werd hiervoor weerhouden. Door de lange wachttijd van twee jaar wordt verzoeker echter nog niet psychologisch ondersteund voor zijn posttraumatische stressstoornis (p. 11). Het risico op toekomstig geweld wordt in het voormelde verslag beoordeeld door maatschappelijk assistent A.V.H.. Er wordt gewezen op enkele historische risico-indicatoren die het toekomstig gewelddadig gedrag verhogen. Er is sprake van een geschiedenis van gewelddadig gedrag tijdens psychotische episodes die hebben geleid tot de veroordeling door de correctionele rechtbank. Hij reageert snel op de toegediende medicatie en is therapiegetrouw. De risico-verhogende factoren, namelijk onzekerheid omtrent zijn verblijfssituatie/toekomst en druggebruik, kunnen onder controle worden gehouden met behulp van medicamenteuze opvolging en psychologische begeleiding. Het risico op toekomstig gewelddadig gedrag wordt als laag ingeschat (p. 12-13).

In een schrijven van 17 augustus 2023, zoals vervat in het administratief dossier, verklaart dokter A.D. van de gevangenis van Beveren dat verzoeker lijdt aan een ernstige psychiatrische stoornis namelijk een chronologische, recidiverende psychose. Verzoeker zou recent een ernstig herval hebben doorgemaakt met verwardheid, grootheidswaanzin en contactstoornissen. Op het ogenblik van het schrijven had verzoeker een redelijk goede reactie op de voorgeschreven medicatie met een goede verbetering van het algemeen functioneren, mits extra zorg en begeleiding.

In zijn verzoekschrift voert verzoeker aan dat hij de strafrechtelijke feiten zoals hierboven beschreven pleegde in een staat van acute psychose. Dit gegeven werd in rekening genomen bij het bepalen van de strafmaat doch dient te worden opgemerkt dat verzoeker toerekeningsvatbaar werd verklaard. Verzoekers psychologische problematiek heeft niet verhinderd dat hij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van tien jaar voor poging tot moord op zijn partner. Ondanks dat verzoeker de strafrechtelijke feiten pleegde in een staat van psychose kan verweerder nog steeds concluderen dat verzoeker een gevaar vormt voor de openbare orde in de zin van artikel 22 van de vreemdelingenwet. Overeenkomstig artikel 23 van de vreemdelingenwet dient evenwel het werkelijke, actuele en voldoende ernstig karakter van de bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving te worden aangetoond.

In verband met de actualiteit voor het gevaar voor openbare orde, voert verzoeker aan dat hij de passende medische begeleiding en psychiatrische opvolging geniet. Verzoeker merkt terecht op dat er in het voormelde verslag van de psychosociale dienst wordt vastgesteld dat de kans op recidive als laag wordt ingeschat. Om de kans op recidive in te dijken, wordt er in de neergelegde stukken echter op gewezen dat psychologische begeleiding van belang is. Verzoeker zou in het begin van zijn detentie een aanvraag ingediend hebben voor intrapenitentiaire begeleiding, doch kon verzoeker op het ogenblik van het schrijven van het verslag hiervan nog niet genieten. Uit de stukken die verzoeker neerlegt blijkt dat hij in het kader van zijn reclassering begeleid kan worden na zijn detentie. Het is onduidelijk of verzoeker ook op heden therapeutisch opgevolgd wordt door een psycholoog of psychiater.

Uit de stukken blijkt daarnaast dat verzoeker opnieuw psychotische episodes doormaakte. Uit het psychosociaal verslag blijkt dat verzoeker na zijn aankomst in de gevangenis van Beveren een psychotische episode doormaakte door een combinatie van stress, vermoeidheid en gebruik van hasj. Uit het schrijven van dokter A.D. van 17 augustus 2023 blijkt ook dat verzoeker recent een ernstig herval doormaakte. Uit de neergelegde stukken kan niet worden afgeleid dat verzoekers psychologische toestand gestabiliseerd is. Verzoeker betoogt dat hij positief evolueert en wijst hierbij op zijn medicamenteuze behandeling, de stappen die hij onderneemt voor zijn reclassering en de uitgangsvergunningen die hij verkreeg. Deze elementen worden niet ontkend door verweerder. Gelet op het voorgaande acht de Raad het echter niet kennelijk onredelijk of onzorgvuldig om te stellen dat er onvoldoende stukken voorliggen waaruit blijkt dat verzoeker op een afdoende manier behandeld werd en daardoor geen actueel gevaar voor de openbare orde meer uitmaakt. Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift het tegendeel maar toont hiermee niet aan dat de motieven van de bestreden beslissing kennelijk onredelijk of onzorgvuldig zijn.

Ten overvloede merkt de Raad op dat het feit dat verzoeker niet legaal in het Rijk kan verblijven, waardoor hij niet kan werken en geen sociale bijstand kan genieten, terwijl de commissaris-generaal het advies

verstrekke om verzoeker niet terug te leiden naar Somalië niet inhoudt dat verzoeker in een situatie terechtkomt die van die aard en hardheid is dat kan worden gesteld dat hij wordt onderworpen aan een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. De Raad wijst erop dat personen die op onwettige wijze in België verblijven, dringende medische hulp kunnen genieten. Onder dringende medische hulp kan ook psychische begeleiding en therapie worden begrepen, te meer verzoekers nood aan psychische bijstand en begeleiding door een arts wordt geattesteerd. Dergelijke dringende medische hulp kan worden toegekend door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn na een sociaal onderzoek waarbij de behoefte en de omvang van de dienstverlening wordt vastgesteld (artikel 60, § 1, van de organieke wet van 8 juli 1976). Artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 december 1996 «*betreffende de dringende medische hulp die door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wordt verstrekt aan de vreemdelingen die onwettig in het Rijk verblijven*» definieert die als: «*hulp die een uitsluitend medisch karakter vertoont en waarvan de dringendheid met een medisch getuigschrift wordt aangetoond. Deze hulp kan geen financiële steunverlening, huisvesting of andere maatschappelijke dienstverlening in natura zijn. Dringende medische hulp kan zowel ambulante worden verstrekt als in een verplegingsinstelling, zoals bedoeld in artikel 1, 3°, van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Dringende medische hulp kan zorgverstrekking omvatten van zowel preventieve als curatieve aard*». Er blijkt aldus niet dat verzoeker in het kader van het recht op dringende medische hulp geen toegang zou hebben tot de psychiatrische bijstand.

Het eerste middel is niet gegrond.

3.2. Verzoeker voert een tweede middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

“2.2.2. Schending van art. 8 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna afgekort: “evrm”) iuo. De materiele motiveringsplicht (art. 62 van de wet van 15 december 1980 (hierna afgekort: “vreemdelingenwet”) iuo. Schending van de zorgvuldigheidsplicht iuo. Het redelijkheidsbeginsel

17.

Verwerende partij erkent uitdrukkelijk het gezinsleven tussen verzoeker en zijn minderjarige kinderen.

De contacten met de kinderen worden inderdaad stelselmatig uitgebreid onder auspiciën van de jeugdrechtsbank kinderen.

Verzoeker belt dagelijks met zijn kinderen en heeft wekelijks een videocall.

De moeder van de kinderen heeft verzoeker vergeven en vindt een normaal contact tussen de kinderen en hun vader belangrijk voor de ontwikkeling van de kinderen. Ook de kinderen zelf kijken enorm uit naar een hereniging met hun vader, en ze kunnen er niet over zwijgen. (zie bestreden beslissing en dossier)

18.

Verwerende partij betoogt – in de belangenafweging in het kader van art. 8 EVRM- dat er geen onoverkomelijke hinderpalen zouden blijken in het administratief dossier om elders (= in het land van herkomst) een gezinsleven op te bouwen (zie paragraaf 3 op p. 4).

Verwerende partij dient toch ernstig te blijven:

- aan de moeder van de kinderen werd de subsidiaire beschermingsstatus toegekend zodat zij niet kan terugkeren naar het land van herkomst;
- ook aan verzoeker werd de subsidiaire beschermingsstatus toegekend; deze werd weliswaar ingetrokken, doch het CGVS voorzag de niet-terugleidingsclausule en stelt uitdrukkelijk dat verzoeker niet kan worden teruggeleid naar Somalië;
- noch de vader, noch de moeder hebben elders verblijfsrecht;

Het is voor verzoeker en de moeder van de kinderen derhalve niet mogelijk om zich elders te vestigen met de kinderen en België te verlaten. Er zijn wel degelijk hinderpalen om België te verlaten en terug te keren. Waar de bestreden beslissing het tegendeel betoogt, is de beslissing onjuist en manifest onredelijk.

Een schending van art. 8 EVRM iuo. het redelijkheidsbeginsel iuo. het zorgvuldigheidsbeginsel dient te worden aangenomen.”

3.2.1. In zijn tweede middel voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van zijn gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM.

Waar er in de bestreden beslissing wordt gewezen op de mogelijkheid van een toekomstig bevel om het grondgebied te verlaten wijst verzoeker er terecht op dat de beslissing van de commissaris-generaal tot intrekking van de subsidiaire bescherming een 'niet-terugleidingsclausule' bevat. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. De onderhavige beslissing heeft evenwel niet tot gevolg dat verzoeker of zijn gezinsleden zich elders dienen te vestigen. De bestreden beslissing omvat geen verwijderingsmaatregel zodat *de facto* het gezinsleven van verzoeker niet in het gedrang komt.

Het tweede middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend vierentwintig door:

C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT